

ако не може да се намери мъжко животно, се коли някоя *яловинка*, овца, която не може да ражда.

Обичаят се прави задължително в близост до вода, най-често на поляната до чешмата. Рано сутринта в деня, определен за молебена, мъжете се събират на мястото и колят животните. Колячите много внимават кръвта от курбанските животни да не изтича на земята. Съществува вярване, че ако кръвта от курбаните тече на земята и не се прибере, молебенът няма да се хване. Затова мъжете я събират и хвърлят в коритото на чешмата – да изтече с водата, да върви по вода. Кожите от курбанските животни се разиграват на търг сред събраните мъже. Със събраните пари купуват допълнително продукти за трапезата. След като почистят и нарежат месото, го слагат да се вари в големи казани само с вода и сол.

За молебена се събират всички – мъже, жени, деца и старци. Нерядко в обичая взема участие и духовно лице, свещеник. На поляната в близост до врящия курбан жените застилат трапезници, черги, рогозки. От къщи всеки си носи посуда – паници, лъжици и нещо за пиене, кой каквото обича. На молебен се пие вино, лимонада, но не и ракия, защото *е дяволско нещо*.

След като месото се свари, попът прочита курбана, *за да има сила*. Първо свещеникът, а след него и останалите си вземат от курбана, като благославят: *Да има дъж, да падни, да има здрави, да са роди и да наспори от всичко – жито, царевица, овес, животни да има!* Останалите отговарят: *Дай Боже!* Попът се моли и ръси наред. Всички присъстващи се мокрят с вода и се молят за дъжд.

Обичаят продължава по цигански с музика, песни и игри. Костите от курбанските животни не се изхвърлят, а жените ги събират и заравят в земята, за да не ги разнесат кучетата и магията да не стане. Ромите дълбоко вярват, че ако всичко е направено както трябва, *утре веднага дъж има. Ама ората преди бяха скромни. Не кату сига. Какото искахми преди, Господ ни гу даваши*.

Когато времето се засуши, ромите мюсюлмани също правят обичай за дъжд, наречен *ямур дувасъ*, за който задължително се коли курбан. Средствата за него се събират от всички, *кой колкото сили има, толкова дава*. За курбан се купува здраво четирикопитно по-голямо животно – коч, теле. Обичаят се прави в близост до вода, за да изтече кръвта на жертвеното животно в нея. Най-често това е селският гьол или чешмата.

Основни действащи лица в обичая са ходжите и деца – момиченца над 9- и момченца над 11-годишини, които вече знаят Корана и според ислямския канон могат вече да участват в религиозни церемонии. Много